

Голова його заповнена спогадами.
 (Вічне перемелювання однієї істини:
 гримаси підлості, підлість підлості,
 підлість підлості підлості).
 Хтиво показує старечим ротом :
 те, що було 1968 року нової ери
 віддзеркалює, ніби в мертвій воді,
 події 1968 року перед Христом.
 Рухається, зазираючи в брезклу воду.
 Підійшов побачив збагнув
 збагнув підійшов побачив.
 Все вже збагнуте,
 підійшов побачив,
 ні греця не збагнуть.
 Але — стверджуватися :
 утвердження покійника,
 реанімація на рівні народження,
 демократія цвинтаря.
 Очей — не треба.
 Ніг — не треба.
 Рук — не треба.
 Зусилля — зайві.
 Зайва голова
 на рудиментарних плечах.
 Цар природи, вінець її,
 більшає, отже, маліє.

Проминання — цілюще.
 Одужання — самовтратою.
 Дозрівання — знищенням,

Вивершення — божевіллям.
Композиція багатьох голов,
поставлених одна на одну

(перша спить,
друга спить,
третя — спить,
четверта, п'ята —
до нескінченності! —
спить)

Верхня пантрує сон.

З

Кинеш камінь —
розходяться рівні кола.
Ловиш кола —
тоді вони знов збігаються,
утворюють подобу
стисненої пружини.
Виймаєш камінь —
чорніє дірка сама.